

Ὀθωμανίς.

κήποις τὸ αὐτὸ πρᾶγμα μὲ τὰς αὐτὰς λέξεις· καὶ ἂν μὲν οἱ λόγοι σου εἶναι ἰσχυροί, δὲν ἐξασθενοῦν ἐπαναλεγόμενοι, ἂν δὲ ἀνίσχυροι, βεβαιώθητι ὅτι ἀποκτοῦν βερύτητα. Τοιαύτης ιδέας ἦτο καὶ ὁ Σ. Βουττερφλάϋ. Ὅτε δέ, μετὰ παρέλευσιν ἑξ ἑβδόμαδων, ἐνόμισεν ὅτι ἡ κοινὴ γνώμη προδιετέθη ἀρκούντως, συνεκάλεσε δημοσίαν συνέλευσιν. Ἐπειδὴ ἔδωκα ἀνωτέρω πρὸς τὸν ἀναγνώστην δείγμα τῆς εὐγλωττίας του, κρίνω περιττὸν νὰ δημοσιεύσω καὶ τὸν δεῦτερον λόγον του· ἀρκεῖ νὰ εἶπω ὅτι ἐδείχθη ἀνώτερος ἑαυτοῦ. Τὰ κατανυκτικά του λόγια ἡρμήνευον μετάνοιαν ἐναρέτου ἀνδρὸς ἀπατηθέντος καὶ συκοφαντήσαντος ἀθῶον ἄνθρωπον· χάριτι θεῖα, προσέθετο, εἰς τὴν ἐλευθέραν Ἀμερικὴν, τὴν πατρίδα ταύτην τῆς ἀληθείας, τὸ σφάλμα οὔτε ἐπικίνδυνον οὔτε πολυχρόνιον εἶναι. Καὶ ἐβεβαίωσεν ὅτι ὁ καθ' ἑκάστην προκόπτων πλοῦτος τῆς πόλεως, ἐπιτρέπει εἰς τοὺς κατοίκους νὰ πληρώσωσιν εὐκόλως νόμιμον ἀποζημίωσιν, καὶ ὅτι δάνειον ἐκ τετρακοσίων χιλιάδων ταλλάρων, ἐντὸς τριάκοντα ἐτῶν πληρωτέον μετὰ χρεωλύτρου, εἶναι ἀνεπαίσθητον βάρος εἰς πόλιν ὠρισμένην νὰ κατασταθῇ ἐν τῶν μεγαλητέρων ἐμπορειῶν τοῦ κόσμου. Ἐνισχύσας δὲ τὸν λόγον του καὶ διὰ πολλῶν ἄλλων Ἀμερικανικῶν ἐπιχειρημάτων, τὰ ὅποια δὲν ἀναφέρω διὰ νὰ

μή με εἴπετε ὅτι τὰ ἐπενόησα, κατώρθωσε νὰ ἐκδώσῃ ἡ συνέλευσις τὴν ἐπομένην ἀπόφασιν· «Νὰ γείνῃ δάνειον ἐκ τετρακοσίων χιλιάδων ταλλάρων πληρωτέον διὰ χρεωλύτρου ἐντὸς τριάκοντα ἐτῶν, πρὸς ἀποζημίωσιν τοῦ Καρόλου Βουσσὺ, νομίμου ἰδιοκτῆτου τοῦ παλαιοῦ δάσους τῆς Σιότα.»

Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐπεκυρώθη τὴν ἐπιούσαν ἀπὸ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, καὶ ὁ δήμαρχος ἐπρόσφερε δάνειον πρὸς δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατόν. Ἡ πρότασις του ἐγένετο δεκτὴ, καὶ ὁ γέρων Σαμουήλ ἔσπευσε χαίρων ν' ἀναγγεῖλῃ εἰς τοὺς φίλους του τὸν πρασεχὴ γάμον τοῦ Καρόλου Βουσσὺ μετὰ τῆς ὠραίας Κόρας. Ὅποιος ἄνθρωπος! ἀνεφώνησέ τις τῶν δημοτικῶν συμβούλων· εἰς ὅλα ἐπιτυχάνει! Γενόμενος δὲ οὕτω ὑπὲρ ποτε ἰσχυρός, ἔγραψεν εἰς τὴν Κόραν νὰ ἔλθῃ ἀμέσως ἀπὸ Νεοεβόρακον διὰ νὰ ὑπανδρευθῇ τὸν Βουσσύν. Καὶ συγχρόνως, ἐκπληρῶν τὴν συμφωνίαν, ἐμέτρησεν εἰς τοῦτον διακοσίας χιλιάδας ταλλάρων, ἐπιδαψιλεύσας τὰς ἄλλας διακοσίας εἰς ἑκυτόν καὶ τὴν θυγατέρα του. Ὁ Βουσσὺς, σκιρτῶν ἦλθε πρὸς τὸν Ῥοκεβρύν, ἔγκυον ἔχων τὸ χαρτοφυλάκιον Ἀμερικανικῶν τραπεζογραμματίων. — Χάρις εἰς σέ, ἐξάδελφέ μου, εἶπεν ἀσπασθεὶς αὐτόν, εἶμαι πλούσιος. Εἰς σέ ἀνήκει καὶ ἡ περιουσία καὶ ἡ ζωή μου.